

T.C.
TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI
Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü

PATLICAN

Hastalık ve Zararlıları ile Mücadele

Ankara - 2011

PATLICAN HASTALIK ve ZARARLILARI

** Bu kitapçık Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü Bitki Sağlığı ve Karantina Daire Başkanlığınca hazırlanmıştır.*

**Yetiştiricilikle ilgili bölümler Tarımsal Araştırmalar Genel Müdürlüğü uzmanlarından yararlanılarak hazırlanmıştır.*

Ö N S Ö Z

Ülkemizde yetiştirilen kültür bitkilerinde ekonomik olarak zarara neden olan toplam 528 hastalık etmeni, zararlı ve yabancı ot bulunmaktadır. Bunlarla gerekli mücadele çalışmaları yapılmadığında ürün kaybı ortalama %35 dolaylarında olmaktadır. Bu kaybın kültür bitkisine, zararının tür ve yoğunluğuna bağlı olarak bazen % 100'lere ulaşabilmesi mümkündür. Bitkisel üretimde ekonomik yönden oldukça büyük rakamlara ulaşan bu kayıpların önlenmesi bitki koruma çalışmalarını yeterli önemi vermek gerekmektedir.

Söz konusu çalışmaların insan sağlığı, agroekosistem, çevre ve biyolojik dengenin korunarak sürdürülebilir tarımsal üretim tekniklerine uygun yapılması zorunluluk haline gelmiştir.

Bakanlığımızın bu konuda belirlediği strateji Ülkemizde yıllık olarak kullanılan pestisit miktarının azaltılmasını ve kullanılan miktarın da doğru kullanımını öngörmektedir. Bunu sağlamak için, kimyasal mücadeleye alternatif olan biyolojik mücadele, biyoteknik yöntemler, dayanıklı çeşitler, kültürel tedbirler, mekanik ve fiziksel mücadele metotlarına ve **Entegre Mücadele Programlarının** yaygınlaştırılmasına öncelik verilmektedir.

Hastalık, zararlı ve yabancı otların mücadelesinde tavsiye dışı tarım ilacı kullanımı, kullanılan Bitki koruma ürünlerinin yanlış uygulanması, bitkilerde fitotoksisite, etkisizlik, tarımsal ürünlerde kalıntı ile iç ve dış pazarlarda problemlerin yaşanmasına sebep olabilmektedir.

Bu nedenle üreticilerimize yetiştirdikleri ürün ve kullanacakları ilaçlar konusunda rehber olabilecek bir kaynağın hazırlanarak siz değerli çiftçilerimize ulaştırılması doğru ilaçlama yapılmasını sağlayacak ve ilaç kalıntı probleminin çözümünü kolaylaştıracaktır.

Bu amaçla hazırlanan bu kitapçık sayesinde; üreticiler tarımsal ürünlerde hangi zararlı organizma için hangi ilacın; ne zaman, hangi dozda kullanılacağını, son ilaçlama ile hasat arasındaki süreyi öğrenerek, ilaç kalıntısından arı ürünler yetiştirebileceklerdir.

Hazırlanan bu esere emeği geçenlere teşekkür eder, üreticilerimize kalıntısız, sağlıklı ürün ve bol kazanç dilerim.

Mehmet Mehdi EKER
Tarım ve Köyşleri Bakanı

İÇİNDEKİLER

PATLICIN YETİŞTİRİCİLİĞİ	5
1- DOMATES MİLDİYÖ HASTALIĞI (<i>Phytophthora infestans</i>)	9
2- PATLICAN ERKEN YANIKLIK HASTALIĞI (<i>Alternaria solani</i>)	11
3- BAKTERİYEL BENEK HASTALIĞI (<i>Pseudomonas syringae</i> pv. <i>Tomato</i>)	12
4- PATLICANGİLLERDE KÜLLEME HASTALIĞI (<i>Leveillula taurica</i>)	13
5- SEBZE FİDELERİNDE KÖK ÇÜRÜKLÜĞÜ (ÇÖKERTEN) HASTALIĞI (<i>Phythium</i> <i>spp.</i> , <i>Rhizoctonia spp.</i> , <i>Fusarium spp.</i> , <i>Alternaria spp.</i> , <i>Sclerotinia spp.</i>)	14
6- SEBZELERDE BEYAZ ÇÜRÜKLÜKLER (<i>Sclerotinia sclerotiorum</i>)	16
7-SEBZELERDE KURŞUNİ KÜF HASTALIĞI (<i>Botrytis cinerea</i>)	18
8-SEBZELERDE BEYAZSİNEK Tütün beyazsineği (<i>Bemisia tabaci</i>) Sera beyazsineği (<i>Trialetrodes vaporariorum</i>)	20
9-SEBZELERDE BOZKURT (<i>Agrotis spp.</i>)	23
10-SEBZELERDE DANABURNU (<i>Gryllotalpa gryllotalpa</i>)	26
11-KIRMIZIÖRÜMCEKLER	28
12-PİSKOKULU YEŞİLBÖCEK (<i>Nezara viridula</i>)	30
13- SEBZELERDE PAMUK YAPRAKKURDU (<i>Spodoptera littoralis</i>)	31
14-SEBZELERDE TELKURDU (<i>Agriotes spp.</i>)	33
15-SEBZELERDE YAPRAKBİTLERİ	35
16-YAPRAK GALERİ SİNEKLERİ (<i>Liriomyza trifolii</i> , <i>Liriomyza bryoniae</i> , <i>Liriomyza</i> <i>huidobrensis</i> , <i>Phytomyza horticola</i>)	37
17-SEBZELERDE SARI ÇAY AKARI (<i>Polyphagotarsonemus latu</i>)	39
18-SEBZELERDE YAPRAK PİRELERİ <i>Empoasca decipiens</i> Paoli, <i>Asymmetrasca</i> <i>decedens</i> (Paoli)	41
19-DOMATES PAS AKARI (<i>Aculops lycopersici</i>)	42
20-SEBZELERDE YEŞİLKURT [<i>Heliothis armigera</i> , <i>Heliothis virescens</i> (= <i>Heliothis</i> <i>dipsacea</i>)]	43
21-SEBZELERDE TRİPSLER Tütün tripsi (<i>Thrips tabaci</i>) Çiçek tripsi (<i>Frankliniella</i> <i>occidentalis</i>)	45
22-DOMATES LEKELİ SOLGUNLUK VİRÜSÜ (<i>Tomato Spotted Wilt Tospovirus</i>)	47

PATLICAN YETİŞTİRİCİLİĞİ

İKLİM İSTEKLERİ

Patlicanın büyüme ve gelişmesi için uygun sıcaklık değerleri 25-30°C'dir. Gece sıcaklığının 16°C'nin altına düşmesi ve düşük ışık şiddeti patlicanda çiçek tozu canlılığını azaltır. Bu koşullar meyve tutumunu sekteye uğratar. Patlican sıcaklık ve bağıl nem miktarı yüksek olduğu zaman vejetatif olarak gelişme eğilimindedir.

Toprak İsteği Patlican, uygun yetiştirme teknikleri kullanıldığı takdirde iyi özellikler herhangi bir tarım toprağında başarılı olabilir. Patlicanın büyümesi ve gelişmesi için organik maddece zengin, pH 6-7 arasında, iyi drene olan, verimli kumlu tınlı topraklar tercih edilmelidir. pH topraktaki besin maddesi alınabilirliği ile yakından ilişkili olduğu için toprak pH'sının yüksek veya düşük olması verim düşüklüğüne neden olabilir. Erkenci verim istenildiği takdirde özellikler kumlu tınlı topraklar idealdir. Daha uzun süre verim almak ve geççilik istenirse daha ağır bünyeli topraklar tercih edilebilir. Patlican kök çürüklüğüne hassas olduğu için ağır killi topraklarda yetiştiricilikten kaçınılmalıdır. Nematod problemleri daha çok kumlu topraklarda görülmektedir.

YETİŞTİRİCİLİK

Çeşit seçimi Patlican çeşitlerinde yetiştirme dönemine göre aranan özellikler farklılık göstermektedir. Örtüaltı üretiminde kullanılan çeşitlerin tamamı hibrit çeşitlerdir. Yetiştiricilikte koyu renkli meyveli çeşitler öncelik kazanmaktadır. Ülkemizde genellikle uzun, silindirik ve meyve ucu hafif küt olan patlicanlar yetiştirilmekle birlikte, son yıllarda oval tipte çeşitler de üretilmektedir. Çeşitlerde, çabuk dallanma, erkencilik, düşük sıcaklıklarda meyve bağlama gibi özellikler aranır. Ayrıca, patlicanda renk önemli bir kalite unsurudur. Hasada gelen meyvelerde renk açılması ve kırçillaşma en kaliteli ürünün dahi fiyatını düşürür. Ayrıca hasat olgunluğu döneminde meyve içinde tohum teşekkül etmemeli, meyve eti liflenmemeli ve acılaşmamalıdır. Ülkemizde yetiştiricilikte kullanılan çeşitlerde toprak kökenli hastalık ve zararlılara karşı dayanıklılık özelliği bulunmadığından son yıllarda anaç kullanımı yaygınlaşmıştır. Bu nedenle yetiştirilecek çeşitlerin belirlenmesinde anaç- kalem uyuşması da dikkate alınmalıdır.

Açıkta yetiştiricilikte önceleri açık tozlanan çeşitler yetiştirilirken, hibrit çeşit kullanmanın avantajını gören üretici bu çeşitlere yönelmiştir. Ayrıca, bazı yörelerde o bölgeye özgü farklı tiplerde yerel patlicanlarda üretilip pazara sunulmaktadır.

Üretim için seçilecek çeşidin daha önce o bölgede yetiştirilip yetiştirilmediği araştırılmalıdır. Eğer çeşit o bölgede daha önce hiç yetiştirilmemiş ise büyük alanlarda yetiştiricilik yapılmadan önce küçük bir alanda deneme yapılmalıdır.

Tohum ekimi Günümüzde patlican yetiştiriciliğinde genellikle hazır fide kullanımı tercih edilmektedir. Çevre şartları ayarlanmış fideliklerde büyütülen fideler, sağlıklı ve iyi gelişmiş kök sistemine sahiptir. Ancak, bazı üreticiler hala kendi fidelerini yetiştirmektedir. Fidesini yetiştirmek isteyen üreticiler öncelikle temin edecekleri tohumun kalitesine dikkat etmelidirler. Kullanılacak tohumlar mutlaka sertifikalı olmalıdır.

Patlican tohumunu çimlendirmek sıcaklığı 24-30°C'dir. Hızlı ve homojen bir çimlenme için sıcaklık gece 20°C, gündüz 28°C ise civarında olmalıdır. Çimlendirme plastik çimlendirme kaplarında, kasalarda veya yastıklarda yapılabilir. Çimlendirme ortamı olarak kullanılacak torfun kalitesi çok önemlidir. Kullanılacak torf daha önce yetiştirme

PATLICAN HASTALIK ve ZARARLILARI

amaçlı kullanılmamış olmalı veya iyi bir şekilde dezenfekte edilmiş olmalıdır. Tohumlar gereğinden fazla, sık ve derin ekilmemelidir. Tohum ekildikten sonra üzeri şeffaf plastik örtü ile küçük bir tünel yapılarak kapatılır ve çimlenme görüldüğü zaman bu örtü kaldırılır. Çimlenmeden sonra genç fidelikler iyi özellikteki verimli topraklara şaşırtılır (Resim 3). Bitkilerin kök sisteminin daha iyi gelişmesi için bitkicikler ayrı hücreler içeren yivlere veya ayrı kaplara şaşırtılmalıdır. Bu dönemde fazla sulamadan kaçınılmalı, gereksiz yere fazla azotlu gübre verilmemelidir. Aksi takdirde hastalık problemleri ortaya çıkabilir. Ani sıcaklık değişimleri de bitki gelişimini olumsuz yönde etkileyeceğinden tohum erken ekim yapılmamalıdır. Tohum ekim tarihini belirleyebilmek için, öncelikle tohum ekiminden fidenin dikim aşamasına kadar geçen süre dikkate alınmalı, bu süre fidelerin araziye dikim tarihinin önüne eklenmelidir. En iyi teknik, tohum ekiminin mekanik olarak gerçekleştirilmesi ve fidelerin çevre şartları ayarlanmış fideliklerde yetiştirilmesidir. Hazır fide yetiştirilen ortamda tohum ekiminden itibaren fide 4-5 haftada dikime hazır hale gelebilmektedir.

Dikime hazır sağlıklı bir fidede yapraklar parlak ve yeşil renkte, kökler toprak üstü kısmına oranla daha fazla, taze ve aktif olmalıdır. Boyu fazla uzamış, zayıf köklü, soluk yeşil fidelerin, hastalığa yakalanma oranı sağlıklı bir fideye göre çok daha fazla olduğu için, dikimi uygun değildir.

Dikim Yeri Hazırlığı Dikim yeri hazırlığı, toprağın su tutma kapasitesi, drenaj ve havalanma özelliğinin geliştirilmesidir. Bu hazırlık, fidelerin daha iyi gelişmesi ve daha sonraki ürün yönetimi için istenilen koşulların hazırlanması amacı ile yapılır. Ağır bünyeli, drenajı bozuk topraklarda geç ürün alınır ve hastalık problemleri artar. Eğer dikim hazırlığı iyi yapılırsa, çoğu toprak kökenli veya yabancı ot kaynaklı hastalık yapan mikroorganizmaların gelişimi engellenmiş olur. Patlıcan dikimi için, bir önceki dönemde domates, biber, patates gibi aynı aileden bir ürün yetiştirilmemiş yerler tercih edilmelidir. Ayrıca, yetiştiricilik yapılması planlanan alanda, bir önceki yetiştirme döneminden kalan bitki artıkları ve yabancı otlar temizlenmelidir.

Yetiştiricilik örtüaltında yapılacak ise; yüksek toprak neminden kaynaklanan kök hastalıklarını önlemek, aşırı gübreleme nedeniyle toprakta biriken tuzu uzaklaştırmak, ayrıca aşırı yağış nedeni ile sera çevresinde biriken yağmur sularının seralara girişini önlemek için sera temel duvarının çevresine drenaj sistemi kurulmalıdır. Toprağın devamlı aynı derinlikte işlenmesi nedeniyle zamanla toprağın 30-40 cm altında sert ve geçirimsiz bir tabaka meydana gelir. Bu tabaka, köklerin gelişmesini engellemekle birlikte, kök hastalıklarının gelişmesi için de uygun ortam oluşturur. Bu geçirimsiz ve sert tabakanın 2-3 yılda bir toprağın derince işlenmesiyle kırılması gereklidir. Ayrıca, hastalık, zararlı ve yabancı otların kontrol altına alınması için toprak dezenfeksiyonu yapılmalıdır. Toprağa organik madde ilavesi dezenfeksiyon işleminden önce yapılmalıdır. Bitkilerin sırta (masura=sedde) dikilmesi taban suyu seviyesi yüksek olan yerlerde kök hastalıkları ile karşılaşma oranını azaltır.

Dikim Patlıcan fideleri, genellikle tohum ekiminden 4-5 hafta sonra dikime hazır hale gelirler. Dikime hazır ideal fide 3-4 gerçek yapraklı, hastaliksız, kısa ama sağlam yapılı olmalıdır (Resim 4). Fideler dikimden 12-14 saat önce sulanmalıdır. Dikim yaz aylarında yapılacak ise, havanın serin olduğu bulutlu günler tercih edilmelidir. Sıcak günlerde dikim öğleden sonra yapılmalıdır. Dikimden 6-9 gün önce toprak sulanmalı, gölgelikle güneşin kuvveti azaltılmalıdır. Bu işlemler, bitkilerde dikim stresini azaltır. Dikimin kuzey-güney

yönünde olması bitkilerin eşit şekilde ışıktan faydalanmasını sağlar. Dikim mesafesi yetiştirilecek çeşide ait bitki gücüne, iklime ve toprak özelliğine göre değişmektedir. Yetiştiricilik örtüaltında yapılacaksa, kullanılacak örtü malzemesi, çatı yüksekliği ve havalandırma şekli de önemlidir. Dikimin sık olması sera ortamında hava akımını engelleyeceğinden pek çok hastalığın gelişmesi için uygun ortamdır. Ayrıca, sık dikim yapılması kültürel işlemler sırasında bitkilerin zarar görmesini, dalların kırılmasına neden olur. Tek sıralı dikim sistemi uygulanacaksa; sıra arası mesafe 90-100 cm, sıra üzeri mesafe ise 50-70 cm arasında, çift sıralı dikim sistemi uygulanacaksa; geniş sıra arası 100-150 cm, dar sıra arası 50 cm ve sıra üzeri mesafe ise 60-70 cm olmalıdır. Dikim belirtilen aralıklarda açılan çukurlara bitkinin kök boğazı toprak seviyesinde kalacak şekilde yapılır. Sonra köklerin etrafı toprak bastırılarak sıkıştırılır ve hemen arkasından can suyu verilir.

Sulama Patlicanda sulama çok önemlidir. Sulama düzenli yapılmazsa gelişme yavaşlar, verim azalır ve meyvelerde acımsı bir tat meydana gelir. Patlican kökleri drenajlı topraklarda yaklaşık 90 cm uzayabilir. Toprağın en az 45 cm derinliği sulanmalıdır. Sulama miktarı ve sıklığına hava koşulları, toprak yapısı, bitkinin gelişme dönemi ile çeşidin kendine özgü olan kök gelişimi ve kök derinliği etkilidir. Kumlu topraklar killi topraklara göre daha sık sulanmalıdır. Toprağın siyah malç ile kapatılması sulamalar arasında toprak neminin daha uniform kalmasını sağlayacaktır. Yetiştiricilikte damla sulama yöntemi kullanılması, bitkilere her sulama suyu ile rahatlıkla gübre verilmesini sağlar. Ayrıca, bitkinin kök boğazının sulama suyu ile teması engellendiği için mantari hastalıkların gelişimi de önlenmiş olur. Bitkiye verilecek su miktarı kadar sulama zamanında önemlidir. Sulama suyunun sabah saatlerinde verilmesi daha uygundur.

Gübreleme Başarılı bir üretim için uygulanacak gübrenin niteliği ve yeterliliği önemlidir. İyi bir gübre miktarı ayarlamak için mutlaka toprak analizi yapılması gerekmektedir. Toprağa organik madde ilave edilmesi, kimyasal gübrelerin etkinliğinin artırılması ve toprağın fiziksel/kimyasal koşullarının en uygun düzeyde kalması için gereklidir. Makro element gübre uygulaması patlicanda vejetatif büyüme, gelişme, verim ve meyve kalitesi için büyük bir etkiye sahiptir. Mikro elementlere makro elementlere kadar ihtiyaç olmayıp, eksikliği nadir görülen bir durumdur. Bununla birlikte, bakır, manganez ve çinko uygulamalarının çiçeklenme ve meyve tutumu üzerine etkisi bilinmektedir.

Çapalama Dikimden sonra toprakta zamanla kaymak tabakası oluşur. Bitkinin kök sisteminin rahat gelişebilmesi için bu tabakanın kırılması gereklidir. Bu nedenle çapalama işlemi yapılmalıdır. Ayrıca, çapalama işlemi yabancı otlarla mücadele içinde gereklidir.

Malçlama Patlicanda malç kullanımının amaçları yabancı ot kontrolü, sulama aralıklarında toprak neminin uniform kalması, ilk meyvelerin temiz olması, bitkinin üst kısmının toprakla temasını ve dolayısı ile hastalık gelişimini engellemesi ve örtüaltı yetiştiriciliğinde kış döneminde toprak ısısının artırılmasıdır. Malç olarak genellikle polietilen örtülerin kullanımı yaygın olup, bunların özellikleri kullanım amacına göre değişmektedir. Yetiştiricilik yapılacak alanda yabancı ot sorunu çok ise, siyah renkli malçlar tercih edilmelidir. Eğer yetiştiricilik örtüaltında yapılacaksa, özellikle toprak sıcaklığının yeterli olmadığı tek ürün ve ilkbahar yetiştiriciliğinde şeffaf malç kullanılmalıdır (Resim 6). Bu uygulama ile güneş enerjisinden faydalanarak toprak sıcaklığı 4-5 °C arttırılabilmekte ve bitkilerin daha sağlıklı gelişmesini sağlanmaktadır. Malçlama işlemi çapalama işlemlerinden sonra yapılır.

PATLICAN HASTALIK ve ZARARLILARI

Budama: Budama işlemi, yetiştirme şekline göre değişmektedir. Açıkta yapılan yetiştiricilikte çok fazla budama işlemi uygulanmamaktadır. Bitkilerde fizyolojik olarak işlevini kaybetmiş, bitkinin alt kısmındaki yaşlı, sararmış, hastalıklı, yapraklar alınmalıdır. Örtüaltı yetiştiriciliğinde kültürel işlemleri kolaylaştırmak, daha iyi ışıklanma ve hava akımını sağlamak amacı ile bitkileri askıya almak gerekmektedir. Patlıcan bitkisi çatalanma eğilimindedir. Yan dalların gelişimi ile birlikte bitki sık bir yapı kazanmaktadır. Patlıcan çeşit özelliğine ve yetiştirme dönemine göre 3 veya 4 dallı şekilde budanır. Daha fazla dal bırakılması havalandırma yetersizliği olan seralarda hastalıklarla karşılaşma oranını artırır. Bitkiler yaklaşık 30-40 cm boya ulaştığında ilk olarak ana gövde çatal yaptığı noktanın altından ipe alınır. Daha sonra ana dallar meydana gelmeye başlar. Bitki kuvvetli olan 3-4 ana dal üzerinden ipe alınır (Resim 7). Diğer dallar budanır. Bitki büyüdükçe bırakılan dallar iplere aynı yönde haftada bir kez dolanır. Dip sürgünleri ile alt yaprakların (özellikle çatalanmaya kadar olan kısımların) bitki büyüdükçe temizlenmesi gereklidir (Resim 8). Ana dallar üzerinde çıkan koltuklardan ise bir meyve ve bir yaprak bırakılarak sürgün ucu alınır. Ayrıca, özellikle rutubetli ve soğuk dönemlerde, meyve üzerinde kalan taç yaprakların alınması hastalık gelişimini engeller.

Budanan bitki parçaları, gelişigüzel sıra aralarına atılmamalı, çevreden uzaklaştırılmalıdır. Budamalarda kullanılan makaslar dezenfeksiyon amaçlı bir süreye batırılarak temizlenmeli ve hastalık bulaşmaları önlenmelidir.

Meyve tutumu: Patlıcan çiçekleri erdişi olduğu için gerekli iklim istekleri ve uygun yetiştirme teknikleri kullanıldığı takdirde meyve tutumunda problemle karşılaşmamaktadır. Sıcak iklim bitkisi olan patlıcanın örtüaltı yetiştiriciliğinde gece sıcaklıklarının 16°C'nin altına düşmesi ve ışıklanmanın şiddetinin azalması patlıcanda çiçek tozu mikar ve canlılığını azaltır. Bu dönemde döllenme sekteye uğradığı için açan çiçeklerin % 70'e yakını dökülmekte, bu durum üreticilere ürün kaybı olarak yansımaktadır. Meyve tutumunu teşvik etmek için son dönemlere kadar bitki büyüme düzenleyicileri kullanılmakta idi. Ancak, insan sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri sebebiyle birçok ülkede olduğu gibi, ülkemizde de bu kimyasalların meyve tutumunda kullanılması yasaklanmıştır. Bunun yerine, örtüaltı yetiştiriciliğinde söz konusu kritik dönemlerde meyve tutumunu teşvik etmek amacıyla bambus arısı kullanımı yaygınlaşmıştır (Resim 9).

Hasat: Patlıcanda hasat zamanı, çeşidin rengine ve şekline göre değişiklik göstermektedir. Bunun nedenle, çeşit iyi tanınıp, meyveler normal büyüklüğünü alınca toplanmalıdır. Meyveler tam olgunlaştığında çok mat bir renk alır. Meyvenin bu dönemden önce, rengi parlaklığını kaybetmeden toplanması gerekir (Resim 10). Tohumu fazla olan çeşitler iyice tohum olgunlaşmadan hasat edilmelidir. Meyve hasadı makasla yapılmalıdır. Meyvelerin elle koparılacak hasat edilmesi bitkide yaralanmalara ve hastalık enfeksiyonuna neden olabilir. Ayrıca her hasat sonunda kullanılan makas dezenfeksiyon amaçlı süreye batırılarak temizlenmelidir. Patlıcan meyvesinde şekil bozuklukları, eğrilme ve çarpılmalar, renk açılması, etin koflaşması ve boşalması veya lifleşmesi, acılaşıma ve tohum teşekkülü kalitesini düşürmektedir. Hasat sonunda toplanan meyveler kalitelerine göre sınıflandırılmalı, bir örnek olacak şekilde kasalara yerleştirilerek pazara sunulmalıdır.

DOMATES MİLDİYÖ HASTALIĞI

(*Phytophthora infestans*)

Mildiyöye ait yaprak lekeleri

Hastalık Belirtisi

- İlk belirtiler yaprak ve gövdede üstten bakıldığında soluk yeşil renkte büyük, daha sonra esmerleşen sınırları belirsiz lekelerdir.
- Rutubetli havalarda yaprağın altına bakıldığında grimsi renkte, ince tüylü bir misel tabakası meydana geldiği görülür.
- Meyvede ise sapa bağlı kısma yakın küçük, gri kahverenginde lekeler meydana gelir. Bu lekeler süratle büyüyerek kesin hudutları belli olmayan kahverengi benekli çürüklük halini alır.
- Koşullar hastalık için uygun olduğu takdirde hastalık tüm bitkiye yayılır ve bitkide yanıklık şeklini alır ve onun kurumasına neden olur.
- Kışı hastalıklı bitki artıklarında geçirir, ayrıca tohumla da taşınabilir. Hastalığın gelişmesi ve yeni yerlere bulaşmasında serin, rutubetli havalar önemli rol oynar.

• Sıcaklık 19–22 °C ve orantılı nem % 80 ve üzerinde olduğunda salgın yapar.

Hastalığın Görüldüğü Bitkiler

• Başta domates, patlıcan olmak üzere genellikle patlıcangiller familyasına ait yabancı ve kültür bitkilerinde görülür.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Hastalıklı bitki artıkları ve meyveler toplanıp imha edilmelidir.
- Patlıcan tarımı sabah ve akşam çiğ tutmayan güneşe bakan yerlerde yapılmalıdır.

PATLICAN HASTALIK ve ZARARLILARI

- Hastalığın her yıl epidemi oluşturduğu yörelerde sırik domatesçiliği yapılmalı, sıralar hakim rüzgar yönünde olmalıdır.

Kimyasal Mücadele

- İlaçlı mücadeleye çevredeki domates yapraklarında 3-5 cm çapında kahverengi lekelerin altında beyaz kül gibi örtünün görülmesiyle veya hastalığın her yıl çıktığı yerlerde, hastalık için uygun koşullar gerçekleşir gerçekleşmez başlanmalıdır.
- Mildiyö daha çok yaprakların altında olduğu için ilaçlama sırasında mutlaka yaprak alt yüzeylerinde ve bitkinin her tarafında bir ilaç tabakası oluşturmaya özen göstermelidir.
- Uygulamalar 10–12 gün arayla yapılmalı ve hastalığın şiddetine ve iklim koşullarına göre 3-8 uygulama tekrarlanmalıdır.

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile hasat arasındaki süre (gün)
		100 l suya	Dekara	
Bakır Sülfat Pentahidrat 65.82 g/l	SC	150 ml		-
Captan % 50	WP	300 g		7
Chlorothalonil 500 g/l	FL	175 ml		3
Mancozeb % 80	WP	200 g		14
Maneb % 80	WP	200 g		28
Propineb % 70	WP	200g		7
Ziram % 80	WP	300 g		14

PATLICAN ERKEN YANIKLIK HASTALIĞI

(*Alternaria solani*)

Yapraktaki iç içe halka şeklindeki belirtiler.

Hastalık Belirtisi

- Bu hastalığa bitkilerin her devresinde rastlanır. Erken devrelerde fidelerde kök çürüklüğü veya kök boğazı yanıklığı yapar. İlk belirtiler yaşlı yapraklarda görülür.
- Yaprak, sap ve meyvede gayri muntazam küçük kahverengi lekeler halinde başlar. Lekeler iç içe daireler şeklinde 1–2 cm büyürler.
- Hastalığın şiddetli olması halinde bütün yapraklar kururlar.
- Çiçek ve meyve sapsarı hastalığa yakalanırsalar dökülürler, meyvelerde genellikle sapsın tutunduğu kısımda koyu renkli çökük, çoğu zamanda sınırlanmış lekeler oluşur.
- Hastalık için uygun gelişme koşulları 28–30 °C'dir.

Hastalığın Görüldüğü Bitkiler

- Hastalık domates, patlıcan, patates, lahana, karnabahar ve havuçta görülür.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Temiz tohum kullanılmalı
- Fidelikler ve seralar sık sık havalandırılmalı
- Aşırı sulamadan kaçınılmalı
- Hastalıklı bitki artıkları ve fideler tarladan uzaklaştırılmalı

Kimyasal Önlemler

- İlaçlı mücadeleye ilk belirtiler görülür görülmez başlanmalıdır
- Bitkinin tüm yüzeyi ilaçlanmalı, ilaçlama serin ve rüzgârsız zamanlarda 7–10 gün arayla yapılmalıdır.

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile hasat arasındaki süre (gün)
		100 l suya	Dekara	
Mancozeb % 80	WP	200g		28
Maneb %80	WP	200g		28
Propineb %70	WP	300g		7

BAKTERİYEL BENEK HASTALIĞI (*Pseudomonas syringae* pv. *Tomato*)

Hastalık Belirtisi

- Yaprak, sap, çiçek ve meyve saplarında kahverengiden siyaha kadar değişen küçük lekeler oluşur.
- İlerleyen dönemlerde yapraklardaki küçük lekelerin birleşmesiyle daha büyük lekeler oluşur.
- Meyvelerde küçük, koyu kahverengi, yüzeysel

kabarcıklar şeklinde lekeler görülür.

- Hastalığı oluşturan bakteri tohumla taşınabilir. Ayrıca hastalıklı bitki artıklarıyla toprağı da bulaştırabilir.

Hastalığın Görüldüğü Bitkiler

- Domates, patlıcan ve biber

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Temiz tohumluk kullanılmalıdır.
- Fide döneminde Hastalık Belirtisi gösteren bitkiler fidelikten uzaklaştırılarak imha edilmelidir.
- Hastalıklı bitki artıkları yok edilmelidir.
- Fidelik ve seralar sık sık havalandırılmalıdır.
- Hastalığın görüldüğü seralarda 1 yıllık ekim nöbeti uygulanmalıdır.

Kimyasal Mücadele

Fidelikte ve serada hastalık görülür görülmez koruyucu olarak yeşil aksam ilaçlaması yapılmalıdır. Fide döneminde bakırlı ilaçlardan biri ile haftada bir arayla 2–3 kez % 0,3 lük dozda, diğer dönemlerdeki ilaçlamalar ise bakırlı ilaçlardan biri ile 8–10 gün arayla 2–3 kez % 0,4 lük dozda yapılmalıdır.

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile hasat arasındaki süre (Gün)
		100 l suya	Dekara	
Bakır oksiklorid % 50	WP	300–400 g (Domates)		14
Bakır kompleksi % 21 + Mancozeb % 20	WP	300 g (Domates)		7
Bakır hidroksit % 50	WP		250 g (Domates)	7
Bakır oksisülfat % 52.5	WP	400 g (Domates)		14
Mancozeb % 75	WG	200 g (Domates)		14
Yağ ve Rosin asitlerinin bakır tuzları	EC		200 ml (Domates)	7

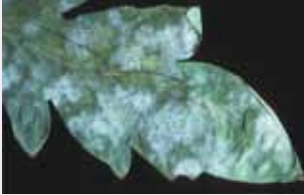

PATLICANGİLLERDE KÜLLEME HASTALIĞI

(*Leveillula taurica*)

külleme zararı

Hastalık Belirtisi

- Konukçuların yapraklarında önce yuvarlakça ayrı ayrı lekecikler görülür.
- Daha sonra bu lekecikler birleşerek bütün yaprak sapını, yaprak ayasını, gövdeyi kaplar.
- Hastalığın biraz daha ilerlemesi ile yapraklar pörsür, aşağıya doğru sarkar.
- Mevsim ilerledikçe lekelerin rengi beyazdan kül rengine döner.
- Hastalık ilerledikçe kurumalar meydana gelir ve bu şekilde de büyük ölçüde ürün kayıpları ortaya çıkar.

Konukçuları

- Biber, patlıcan, patates ve domateste görülür.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Hastalıklı bitki artıkları toplanıp yakılmalı veya derine gömülmelidir.

Kimyasal Mücadele

- Serada dikimden 15–20 gün sonra ilaçlamaya başlanır.

- Hastalığın görülmesiyle bitkilerin her tarafını kaplayacak şekilde, havanın serin ve sakin olduğu zamanlarda ilaçlama yapılmalıdır.

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile hasat arasındaki süre (Gün)
		100 l suya	Dekara	
Dinocap 475 g/l	EC	50 ml		7
Penconazole 100 g/l	EC	50 ml (Domates, Biber, Patlıcan -Sera)		7
Triadimenol 250g/l	EC	40 g (patlıcan-sera)		3
Boscalid +Pyraclostrobin %26,7+%6,7	WG	150 g (sera)		3

SEBZE FİDELERİNDE KÖK ÇÜRÜKLÜĞÜ (ÇÖKERTEN) HASTALIĞI

(*Phythium spp.*, *Rhizoctonia spp.*, *Fusarium spp.*, *Alternaria spp.*,
Sclerotinia spp.)

Fidelikte görünümü

Tarladaki görünümü

Hastalıklı fideler

Hastalık Belirtisi

- Hastalık fide devresinde görülür. Aynı zamanda çıkıştan öncede zarar meydana gelebilir
- Fidelik devresinde fidelerin toprakla temas eden kök boğazlarından itibaren yattıkları görülür
- Gerek çıkış öncesi, gerek çıkış sonrası meydana gelen ölümler sonucu boşluklar meydana gelir
- Fidelik koşulları uygun olduğu takdirde, hastalık, fidelerin tamamen tahrip olmasına sebep olabilir
- Hastalık yurdumuzda fide üretilen bütün alanlara yayılmış durumdadır
- Fide kök çürüklüğü hastalığı tüm sebze çeşitlerinin fidelik devresinde zararlıdır.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Zarar gören fidelerin harç toprağı boşaltılıp içerisi temizlendikten sonra yeniden fidelik toprağı hazırlanıp konulmalı
- Tohum ekimi sık olmamalı
- Hastalıklı fideler ayıklanmalı
- Fidler uygun hava koşullarında açılıp sık sık havalandırılmalı
- Fazla sulamadan kaçınılmalı
- Gereksiz yere fazla azotlu gübre kullanılmamalı
- Erken ekim yapmaktan kaçınılmalı

- Fidelikler bol güneş alan, soğuk rüzgârları tutmayan yerlerde kurulmalıdır

Kimyasal Önlemler

Tohum İlaçlaması Ekimden önce tohuma uygulanır.

Toprak İlaçlaması Ekimden önce, ekimden sonra fidelerin toprak yüzüne çıkmasından sonra ve fidelerin veya tarlaya şaşırtılmasından sonra yapılır.

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile hasat arasındaki süre (gün)
		100 l suya	Dekara	
Bakır oksiklorid %50	WP	300-500 g (fidelik ilç.)		14
Bakır Sülfat % 25	Suda çözünen kristal	% 0,5 lik Bordo bulamacı 500+1000g (fidelik ilç.)		14
Captan %50	WP	200-250g (fidelik ilç.)		7
Dazomet	GR	60 g/m ²		-
Mancozeb % 80	WP		200 g/ 100 kg tohum	-
Maneb % 80	WP	250 g (fidelik ilaçlaması)	200 g/ 100 kg tohum	28
Propineb % 70	WP	200-250 g (fidelik ilç.)		7
Trichoderma harzianum AGZ 400	WP		7,5 g/ 1 kg tohuma	-
Thiram % 80	WP		200 g/100 kg tohuma	-
Tolclofos Methyl % 50	WP	1000 g/da veya 100 g/100 lt su Toprak ve bitki ilç. can suyu uygulaması		-

SEBZElerde BEYAZ ÇÜRÜKLÜKLER

(*Sclerotinia sclerotiorum*)

Meyvede çürümeler

Misel tabakası

Doku üzerindeki siyah yapılar

Hastalık Belirtisi

- Hastalık bitkilerin fide devresinde kök çürüklüğüne neden olur.
- Daha ileri devredeki bitkilerde kök, gövde, yaprak ve meyvelerde çürümelere neden olur.
- Çürüyen doku üzerinde daha sonra pamuk gibi beyaz bir kitle meydana gelir. Bu kitle daha sonra koyulaşır ve sert, küçük siyah renkli yapılar oluşur.
- Bu yapılar önce beyaz, sonra pembe, daha sonra da sert ve siyahtır.
- Bazı bitkilerde yaprak diplerinde (marul), bazılarında ise gövdenin öz kısmında (lahana, havuç, domates, ayçiçeği) bulunurlar.
- Bu yapılar bulaşmış oldukları toprakta uzun yıllar kalabilir ve yıldan yıla bitkileri

hastalandırmayı sürdürürler.

Hastalığın Görüldüğü Bitkiler

- Bu hastalığın geniş bir konukçu dizisi bulunmaktadır. Başlıca konukçuları lahana, karnabahar, hıyar, havuç, salata, marul, kavun, karpuz, biber, patlıcan, domates, fasulye, kereviz sayılabilir.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Hastalık su tutan, çok rutubetli yerlerde geliştiği için böyle yerlerde drenaj ile toprak suyunun fazlalığını akıtmak gerekir.
- Temiz tohumluk kullanılmalıdır.
- Bulaşık alanlarda uzun yıllar münavebe uygulanmalıdır.
- Hasattan sonra kalan artıklar temizlenmeli, toplanıp yakılmalıdır.
- Seralarda sıcaklık ve nem kontrol altında tutulmalı, havalandırma sistemini devreye sokarak sera nemi azaltılmalıdır.

- Ürünlerin depoda zarar görmesini önlemek için depoya alınan ürünün ıslak olmamasına özen gösterilmeli ve depo nemi hastalığın gelişme gösteremeyeceği oranda tutulmalıdır.
- Sera ve fideliklerde formaldehit v.s. gibi ilaçlarla toprak sterilizasyonu yapılmalı ve bu yolla toprağa karışmış olan hastalık etmeninin dayanıklı kışık yapıları öldürülmelidir.

Kimyasal Mücadele

- Toprak ilaçlaması ekimden 5–6 gün önce uygulanmalı, yeşil aksam ilaçlamasına ise fidelerin şaşırtılmasından 20 gün sonra başlanmalı ve 10 gün arayla sürdürülmelidir.
- Toprak ilaçları verilen dozda ekimden 5–6 gün önce nemli toprağa serpilir ve tırmıkla karıştırılır. Yeşil aksam ilaçlamalarında ise fideler şaşırtıldıktan 20 gün sonra ilk ilaçlama yapılır ve 10 gün aralıklarla ilaçlama tekrarlanabilir. Eğer hastalık görülüyorsa ilaçlama durdurulmalıdır.

SEBZELERDE KURŞUNİ KÜF HASTALIĞI

(*Botrytis cinerea*)

Gövde ve meyvede ortaya çıkan zarar

Hastalık Belirtisi

- Her bitkide birbirinden farklı belirtilere neden olur.
- Hastalık gövde ve meyvelerde zarar meydana getirir.
- Lekeler önceleri toplu iğne başı büyüklüğünde olup bitkinin iç kısmında genişerek genişler ve dokulara yayılırlar.
- Bitki dokusu çatlar ve konukçunun su kaybına neden olur.
- Gövde ve meyve sapı lekeleri nedeniyle meyve dökümü ortaya çıkar.
- Konukçunun çiçek zamanında taç yaprakları hastalığa çok duyarlıdır. Hastalık etmeni bu kısımlardan girerek meyveye geçer ve meyve çürüklüğünü başlatır.
- Yumrulu bitkilerde lekeler büyüdükçe yumuşak çürüklük oluşur.
- Hastalığın gelişmesi için en uygun koşullar 20–25 °C sıcaklık ve %95–98 orantılı nemdir.

Hastalığın Görüldüğü Bitkiler

- Bu hastalık hemen hemen tüm sebzelerde görülür.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Seralarda iyi bir havalandırma yapılarak sıcaklık ve orantılı nemin yükselmesi önlenmelidir.
- Bitkiler arasında hava akımının olabilmesi için sık dikimden kaçınılmalıdır.

- Hastalıktan zarar görmüş olan bitkiler sökülerek imha edilmelidir.
- Dengeli gübreleme ve iyi bir bakım yapılarak bitkilerin sağlıklı gelişmeleri sağlanmalıdır.
- Çiğ olasılığına karşı güneş batımından 2 saat önce seralar ısıtılmalıdır.

• Hasattan sonra hastalık etmeninin dayanıklı yapılarının toprağa karışmasını önlemek için bütün bitki artıkları toplanarak yakılmalıdır.

Kimyasal Mücadele

- Çevrede ilk hastalık belirtileri görüldüğünde veya bitkiler çiçeklenme devresinde iken başlanmalıdır.
- İlaçlamalar 10 gün arayla yapılmalıdır.

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile hasat arasındaki süre (gün)
		100 l suya	Dekara	
Captan % 50	WP	250 g		7
Cyprodinil+Fludioxonil %37.5+%25	WG	30 ml		7
İmazalil 500g/l	EC	60 g (Sera)		3

SEBZELERDE BEYAZSİNEK

Tütün beyazsineği (Bemisia tabaci)

Sera beyazsineği (Trialeurodes vaporariorum)

Beyazsinek ergin ve larvaları

Yaprakta Beyazsinek

Tanımı ve Yaşayışı

- Erginleri 1 mm boyunda beyaz renktedir.
- Larvaları 0.3-0.7 mm boyundadır.
- Erginler bitkinin büyüme noktalarında ve taze yapraklarda larvalar yaprağın alt yüzünde bulunurlar.
- Yumurtadan çıkan larva çok hareketlidir.
- Kısa bir süre sonra hareketsiz bir devreye girer ve ergin oluncaya kadar hareketsiz dönemi devam eder.
- Seralarda mevsim boyunca görülebilirler.
- Yılda 9-15 döl verirler.

Zarar Şekli

- Larva ve erginler bitki özsuğunu emerek beslenirler.
- Emgi sonucu yaprakta sararma meydana gelir.
- Zararlı beslenme sırasında tatlı bir madde salgıladığından yapraklar üzerinde siyah bir tabaka oluşur ve bu kısımlar özümleme yapamaz.

- Bu nedenle bitki zayıflar verim ve kalite düşer.
- Bitkilerdeki azot miktarının azalmasına neden olurlar. Bu durum bitki büyümesini olumsuz yönde etkiler.
- Virüs hastalıklarını taşırlar.

Zararlı Olduğu Bitkiler

- En uygun konukçusu domates, patlıcan, hıyar olup; biber, kabak, kavun, fasulye gibi sebzelerde, tütün, pamuk ve süs bitkilerinde zarar yapar. Ayrıca bamya, fasulye, patlıcan, patates, domates, biber, kabak, hıyar, marul ve lahanaya beyazsineğin zararlı olduğu bitkiler arasındadır.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Beyazsinek kışı yabancıotlar üzerinde geçirmektedir. Bu nedenle hasattan sonra tarla ve sera çevresindeki yabancıotlar doğal düşmanlar açısından incelenerek buna göre uygulama yapılmalıdır.
- Yeterince sulama ve gübreleme yapılmalı, aşırısından kaçınılmalıdır.
- Seralardaki giriş-çıkış ve havalandırma yerleri erginlerin girmesini önlemek amacı ile ince tel veya tül ile kaplanmalı, nem ve sıcaklık artışını önlemek için yeterli havalandırma yapılmalıdır.

Biyoteknik Mücadele

- Seraya fide dikimi ile birlikte ilk ergin uçuşunu belirlemek üzere dekara 1 adet sarı yapışkan tuzak bitkinin 10-15 cm üzerinden asılır.
- İlk ergin uçuşu belirlendikten sonra ise 10 m²'ye 1 tuzak gelecek şekilde 3 m aralıklarla ardışık olarak, tuzaklar aynı şekilde yerleştirilir.
- Tuzaklar kirlendikçe yenisi ile değiştirilir.

Kimyasal Mücadele

- Yaprak başına 5 adet larva olduğunda ilaçlama yapılır.

PATLICAN HASTALIK ve ZARARLILARI

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre (gün)
		Dekara	100 l suya	
Acetamiprid 20g/l	SP		30 g	1
Chlorpyrifos ethyl, 480 g/l	EC	200 ml		7
Cypermethrin, 200 g/l	EC	40 ml		7
Cypermethrin, 250 g/l	EC	30 ml		7
Deltamethrin, 25 g/l	EC	100 ml		3
Imidacloprid, 350g/l	SC	100 ml domates, patlıcan (serada damla sulama)		7
Lambda cyhalothrin+ Buprofezin, 20+100 g/l	EC	300 ml		7
Pirimiphos-methyl, 500 g/l	EC	200 ml		3
Pymetrozine, %25	WP	80 g (patlıcan)		3
Pymetrozine, %50	WG		60 g (patlıcan-sera)	3
Pyriproxyfen, 100 g/l	EC	50 ml (patlıcan)		1
Pyriproxyfen, 50 g/l	EC		100 ml (örtüaltı)	1
Thiamethoxam, 240 g/l	SC	30 ml (patlıcan)		7
Sarı yapışkan tuzak tuzak (570-580 nm)	Tuzak	Seralarda Monitör 1 ad/da Yakalama: Sebze 1 ad/10 m ² , süs bitkileri 1 ad/5 m ²		-
Etofenprox 50g/L.	EW	250 ml/da. (Açıkta Patlıcan)		3

SEBZELERDE BOZKURT

(*Agrotis* spp.)

Bozkurt ergini

Bozkurt larvası

Bozkurt yumurtası

Tanımı ve Yaşayışı

- Bozkurt erginlerinin kanat açıklığı 35-40 mm kadar olup, baş, göğüs ve karın üzerindeki tüyleri grimsi kahverengidir.
- Tanımlarında en belirgin özellik ön kanatlarda bulunan böbrek şeklinde lekelerin oluşudur.
- Larvalar yumurtadan yeni çıktığında krem rengindedir. Olgun larva koyu-gri renkte ve 45-50 mm boyundadır.
- Yumurtaları sarımsı krem renginde, üstten basık küre şeklinde Üzerlerinde uzunlamasına ışınal çıkıntılar bulunur.
- Yumurtalar açılmaya yakın siyahımsı kahverengi olur.
- Bozkurtlar kışı olgun larva halinde toprakta geçirir. İlkbaharda havaların ısınması ile birlikte faaliyete geçerler.
- Larvalar gündüzleri toprak içinde veya bitki diplerinde, kıvrık vaziyette durur,

geceleri ise toprak sathına çıkarak beslenirler.

- Bu zararlıya “tırpan kurdu veya kesici kurt” da denilmektedir.
- Bozkurtlar yılda 2- 4 döl verir.

Zarar Şekli

- Bozkurt larvaları başlangıçta bitkilerin taze yaprak ve sürgünlerini yemek suretiyle, ileriki dönemlerde yalnız geceleri beslenirler ve toprak sathına yakın yerden, kök boğazından kesmek veya kemirmek suretiyle bitkinin kırılıp kurumasına neden olurlar.
- Ayrıca çimlenmekte olan tohumları ve yumru bitkilerin toprak içindeki yumrularını da yiyerek ürün kaybı meydana getirirler.
- Ülkemizde hemen her yerde bulunmaktadırlar.

Zararlı Olduğu Bitkiler

- Bozkurtlar çok sayıda bitkide zararlı olup, bütün sebzelerde zarar yapmakta fakat özellikle domates, biber, patlıcan fidelerinde ve patateslerde daha çok görülür.
- Ayrıca pamuk, tütün, mısır, ayçiçeği, pancar, hububat, yem bitkileri, meyve fidanları ve pek çok yabancıotta zarar yapmaktadırlar.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Yazlık sebzelerin sökülmesinden sonra sonbaharda tarlalarda yapılan toprak işlemleri çok miktarda larva ölümüne neden olur.

Kimyasal Mücadele

- Sebzelerin ekim ve fide dikim zamanlarında bitkilerin dipleri kontrol edilerek zararlıların larvası aranır, m²'de 2-3 larva görüldüğünde ilaçlama yapılır. Dikimden sonra da kontrol edilen bitkilerde %1-3 oranında larva veya kesik bitki saptandığında ilaçlama yapılır. Kimyasal Mücadelesi zehirli yem, tohum, bandırma yöntemi ve yeşil aksam ilaçlaması şeklinde yapılır.

- **Zehirli Yem Hazırlanışı** Tavsiyede yer alan ilaçlardan herhangi biri önce 10 kg kepek ile kuru kuruya karıştırılır, sonra kepeği sünger şeklinde nemlendirecek miktardaki suda ½ kg şeker eritilerek, kepek+ilaç karışımı bu şekerli su ile yavaş yavaş nemlendirilir. Nemlendirme derecesi kepeğin sünger haline gelmesiyle ayarlanır. Bu şekilde hazırlanan zehirli yem akşamüzeri dekara 5-8 kg hesabı ile bitki diplerine serpilir İlaçlama sulamadan sonra yapılırsa daha etkili olur.

- **Tohum İlaçlaması** Uygulama 1 kg tohum için gerekli ilacın, hafifçe nemlendirilmiş tohumla kuru kuruya karıştırılması ya da 1 kg tohumu ıslatacak miktarda su içinde eritilerek tohumun bu ilaçlı su ile ıslatılması şeklinde yapılabilir.

- **Bandırma Yöntemi:** Genişçe bir kap içine su ve ilaç konulduktan sonra yeteri kadar kil veya killi toprak ilave edilir ve karışım bulamaç haline getirilir. Fidelerin kökleri kök boğazının üst seviyesine kadar bandırılır. Sonra çıkarılarak gölgelik bir yerde 10 dakika bekletilir ve dikim yapılır.

- **Yeşil Aksam İlaçlaması** Hazırlanan ilaçlı su ile bitki ve kök boğazı çevresindeki toprak yüzeyi ilaçlanır.

**Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları
(Zehirli Yem)**

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz	Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre (gün)
		10 kg kepek+500 g şeker	
Chlorpyrifos-ethyl, %25	WP	300 g	-

(Tohum İlaçlaması)

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz	Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre (gün)
		1 kg tohuma	
Chlorpyrifos-ethyl, %25	WP	12 g	-

(Yeşil Aksam İlaçlaması)

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre (gün)
		Dekara	100 l suya	
Chlorpyrifos-ethyl, % 25	WP	1200 g		7
Cypermethrin, 250 g/l	EC	40 ml		7
Deltamethrin, 25 g/l	EC	50 ml		3

SEBZELERDE DANABURNU

(*Gryllotalpa gryllotalpa*)

Danaburnu ergini

Danaburnu ergini, larvası ve zarar şekli

Tanımı ve Yaşayışı

- Danaburnu erginleri 6-7 cm boyunda, açık veya koyu kahverengi ve oldukça iri böceklerdir. Baş ileri uzamıştır.
- Danaburnu yaşamının çoğunu toprak altında geçirir.
- Genellikle yaşama yeri olarak, galeri açmaya uygun olan kültüre alınmış; nemli, bol humuslu, killi-kumlu toprakları seçerler.
- Geceleri ve çok bulutlu günlerde faaliyet gösterirler.

Zarar Şekli

• Ergin ve nimfleri toprak içinde galeri açarak ilerlerken rastladıkları tohum, kök, yumru gibi her tür bitkisel materyali kemirerek zarar verirler.

• Özellikle yeni dikilmiş veya yeni çimlenmiş sebze fidelerinin köklerini keserek kurumalarına neden olur ve yumrulu sebzelerin de yumrularını kemirirler.

• Ülkemizin her tarafında yaygındır.

Zararlı Olduğu Bitkiler

• Çok sayıda bitkide zarar yapmaktadır. En çok sebzeler, çeltik, buğday, mısır, ayçiçeği, tütün, pamuk, süs bitkileri, meyve ve orman fidanlarında zarar yapar.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

• Toprağın zamanında ve iyi şekilde işlenmesiyle de zararlının toprak altında bulunan yaşam ortamları bozularak açığa çıkan yumurta, nimf ve erginlerinin sıcak ve doğal düşmanlar tarafından imhası sağlanmış olmaktadır.

• Zararlının, gübreli ve sıcak toprakları sevmesinden hareketle,

bahçelerin uygun yerlerine yaz sonuna doğru yanmamış çiftlik gübresi kümeleri bırakılarak ilkbaharda burada toplanan nimf ve erginlerin öldürülmesi popülasyonu azaltma bakımından oldukça yararlıdır.

Kimyasal Mücadele

- Buldukları yerde mutlaka zarar yapmaları nedeniyle yoğunluklarına bakılmaksızın mücadeleye geçilmelidir.
- Bir yerde bulunup bulunmadıkları; yenik bitki, açtıkları galeri, nemli toprakların 1 cm altındaki yüzeysel kazı izlerinin incelenmesi ile anlaşılabilir.
- Ülkemizin değişik bölgelerinde erken ilkbahardan ekim ayı sonuna kadar mücadele yapılabilir.

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozlar

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz	Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre (gün)
		10 kg kepek+ 500 g şeker	
Chlorpyrifos-ethyl, %25	WP	400 g	-

KIRMIZIÖRÜMCEKLER

İki noktalı kırmızıörümcek (*Tetranychus urticae*)
Pamuk kırmızıörümceği (*Tetranychus cinnabarinus*)
Atlantik akarı (*Tetranychus atlanticus*)

Ördükleri ağlar arasında beslenen Kırmızıörümcek popülasyonu

Kırmızıörümcek erginleri

Kırmızıörümceklerin ördükleri ağlar arasına bırakılan yumurtaları

Tanımı ve Yaşayışı

- Erginler 0.5-0.7 mm boyunda, oval şekilde olup, gözle zor fark edilirler.
- Yaprığın alt yüzünde ördükleri ipek ağlar arasında ergin, larva, nimf ve yumurtaları bir arada görülür .
- Kışı ılık geçen bölgelerde yaz aylarında olduğu gibi yaşayıp üremelerine devam ederler.
- Tarla kenarı ve içindeki yabancıotlardan ve bulaşık fidelerden sebzelere geçerler.
- Yılda 10-12 döl verirler.

Zarar Şekli

- Kırmızıörümcekler bitkilerin özsuğunu emerek beslenirler.
- Bitki özsuğu emilen yaprak sararır.
- Yapraklar kıvrılır, dökülür.
- Verim %40-60 oranında düşer ve ürün kalitesiz olur.
- Çeşitli virüs hastalıklarının yayılmasına neden olurlar.

Zararlı Olduğu Bitkiler

- Domates, kavun, karpuz, hıyar, kabak, patlıcan, fasulye ve börülçede zararlıdır.
- Birçok yabancıot türü de konukçusudur.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Seraya temiz fideler dikilmeli,

- Hasattan sonra bitki artıkları tarla ve seradan uzaklaştırılmalı,
- Ot çapasına önem verilmeli,
- Gereğinden fazla azotlu gübreler kullanılmamalı,
- Toprak işlenmesi yapılarak kırmızıörümceklerin kışladıkları bitki artıkları toprağa gömülmelidir.

Kimyasal Mücadele

- Küçük yapraklı sebzelerde yaprak başına 3 adet, büyük yapraklı sebzelerde 5 adet canlı Kırmızıörümcek bulunduğu ilaçlama yapılır.

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre (gün)
		Dekara	100 l suya	
Abamectin	EC		25 ml	3
***Bifenthrin, 100 g/l	EC		70 ml	7
Clofentezine, 500 g/l	SC		30 ml	3
* Fenazaquin, 200 g/l	SC		50 ml (patlıcan – domates)	3
* Fenpyroximate, 50 g/l	EC		75 ml	14
* Hexythiazox, 50 g/l	EC		50 ml (patlıcan)	3
* Propargite, 588 g/l	EC	175 ml		14
* Propargite, 790 g/l	EC		75 ml (Domates, fasulye)	14
Spiromesifen, 240 g/l	SC	50 ml (patlıcan)		3
***Malathion 190 g/l	EC		300 ml	7
***Malathion 500g/l	EC		100 ml	7
***Malathion 650g/l	EC		90 ml	7

AB'ye ihraç edilecek ürünlerde kullanılmamalı

* Spesifik akarisit olup, sadece Kırmızıörümcek sorunu olan yerlerde kullanılır.

** Akarisit+ Fungisit olup, Kırmızıörümceklerle birlikte külleme sorunu olan yerlerde kullanılır.

*** İnsektisit+Akarisit olup, aynı anda Kırmızıörümcek ve böcek zararı olan yerlerde kullanılır.

PİSKOKULU YEŞİLBÖCEK

(*Nezara viridula*)

Piskokulu yeşilböcek ergini

Piskokulu yeşilböcek nimfi

Tanımı ve Yaşayışı

- Ergini 13-15 mm boyunda yeşil renktedir.
- Nimfleri ergine benzer, yeşil ile kahverengi arası renktedir.
- İlk dönemlerde toplu halde yumurta kümesinin çevresinde bulunurlar, daha sonra dağılırlar.
- Ergin ve nimfler bitkinin meyve yaprak ve gövdesinde beslenir.
- Yılda 3 döl verirler.

Zarar Şekli

- Bitki öz suyunu emerek beslenirler.
- Gelişmekte olan meyvelerde emgi yaptığı yerlerde açık sarı, beyazımtırak renkte lekeler oluşur.
- Büyümekte olan meyvelerde şekil bozukluğuna yol açarlar.
- Olgunlaşmış meyvelerde zarar gören kısmın rengi açılır, buruşarak çöker,

normal dokuya nazaran daha sertleşir ve süngerimsi görünüm alır

Zararlı Olduğu Bitkiler

- Domates, biber, patlıcan, bürülce ve fasulyede zararlıdır.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Yabancı ot temizliği yapılmalıdır.
- Çayırılık ve ormanlık alanların yakınına sebze yetiştiriciliği tercih edilmemelidir.

Kimyasal Mücadele

- Bitki başına 5 ergin+nimf olduğunda ilaçlama yapılır.

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz	Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre (gün)
		Dekara	
Deltamethrin, 25 g/l	EC	50 ml	3
Malathion 190 g/l	EC	500 ml	7
Malathion 500g/l	EC	200 ml	7
Malathion 650g/l	EC	170 ml	7
Malathion % 25	WP	400 g	7

SEBZElerde PAMUK YAPRAKKURDU

(*Spodoptera littoralis*)

Pamuk yaprakkurdu larvası

Pamuk yaprakkurdu zararı

Tanımı ve Yaşayışı

- Kelebeklerin kanat açıklığı 35-40 mm dir. Kanatlarında gri kahverengi zemin üzerinde karışık açık sarı çizgiler vardır.
- Gelişmesini tamamlamış larva 45-50 mm boyunda koyu kahverengi veya siyahımsı kadife görünüştür. Başının üzerinde üçgen şeklinde kahverengi bir leke vardır.
- Kelebekler gündüz kuytu yerlerde saklanır, gece aktiftirler. Larvalar yaprakta meyve üzerinde bulunur. Yumurtadan yeni çıkan larvalar toplu halde beslenirler. Daha sonra dağılır ve yaprağın altına geçerler.
- Yılda 4-6 döl verirler.

Zarar Şekli

- Larvaları sebzelerin yaprak, çiçek ve meyvelerinde beslenir.
- Yaprakları yiyerek elek şekline getirirler.
- Meyveleri delerek iç kısmına girerler.
- Meyvedeki delikler kuru ve yüzeysel kalır.
- Kalite ve verim kaybına neden olurlar.

Zararlı Olduğu Bitkiler

- Domates, biber, fasulye, börülce, bamyası, lahana, salatalık, kavun ve karpuzda zararlıdırlar.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Zamansız ve fazla sulamadan kaçınılmalıdır.
- Ekim ve dikim usulüne uygun olarak yapılmalıdır.

Kimyasal Mücadele

- Bitkilerde % 5 bulaşma olduğunda ilaçlama yapılır.
- İlaçlama larvalar dağılmadan yapıldığında sonuç daha iyi olur.

PATLICAN HASTALIK ve ZARARLILARI

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile hasat arasındaki süre (gün)
		Dekara	100 l suya	
Chlorpyriphos-ethyl, 480 g/l	EC	180 ml		7
%5 Emamectin benzoate	SG		30 g	7
Malathion 190 g/l	EC	600 ml		7
Malathion 500g/l	EC	250 ml		7
Malathion 650g/l	EC	200 ml		7
Malathion % 25	WP	480 g		7

SEBZELERDE TELKURDU

(*Agriotes* spp.)

Telkurdu ergini

Telkurdu larvası

Telkurdu'nun tarladaki zararı
zarar yaptığı bitkiler arasında patates, soğan, bütün sebzeler, yer fıstığı, pamuk, mısır, buğday, arpa, yulaf, şeker pancarı ve tütün sayılabilir.

Tanımı ve Yaşayışı

- Türlerle göre değişmekle birlikte, erginlerin renkleri genellikle grimsi veya kahverengimsi siyahtır.
- Erginler sırtüstü çevrildiklerinde sıçrayıp ters dönerler ve bu sırada "çıt" diye ses çıkarırlar.
- Larva uzun silindirik şeklinde, sert vücutlu ve parlak görünümde, kahverenginde veya kiremit rengindedir.
- Olgun larva 2-3 cm boyundadır.
- Kışı larva veya ergin halde toprak içinde geçirirler. İlkbaharda havaların ısınmasıyla birlikte larvalar toprak yüzeyine yaklaşarak beslenirler.

Zarar Şekli

- Esas zararı larvalar yapar.
- Larvalar bitki köklerini kemirerek, kalın kök ve yumruların içine girerek zararlı olurlar.
- Ayrıca yaralanma yerlerinden patojen bakteri ve funguslar bitkiye girerek çürümeler meydana getirebilirler.

Zararlı Olduğu Bitkiler

- Çok sayıda bitkide zararlıdır. En çok zarar yaptığı bitkiler arasında patates, soğan, bütün sebzeler, yer fıstığı, pamuk, mısır, buğday, arpa, yulaf, şeker pancarı ve tütün sayılabilir.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Yaz sonu veya sonbahar başında yapılacak toprak işleme sayesinde larvaların sıcak ve kurak şartlarda bırakılarak ölmesi sağlanabilir

PATLICAN HASTALIK ve ZARARLILARI

- Ekim nöbetinde, Tel kurdu bulunan tarlalarda zarardan aşırı etkilenen konukçular ekilmemelidir.

Kimyasal Mücadele

- Ortalama olarak m²'de 6 ve daha fazla sayıda larva mevcutsa ilaçlama yapılmalıdır.

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre(gün)
		Dekara	Tohuma	
Chlorpyrifos-ethyl, %25	WP	1.2 kg	12 g/1 kg tohuma	7

SEBZElerde YAPRAKBİTLERİ

Pamuk yaprakbiti (*Aphis gossypii*) Bakla yaprakbiti (*Aphis fabae*)
 Şeftali yaprakbiti (*Myzus persicae*)
 Patates yaprakbiti (*Macrosiphum euphorbiae*)

Yaprakbiti

Yaprakbiti kolonisi

Yaprakbiti zararı

Tanımı ve Yaşayışı

- Vücutları oval biçimde ve yumuşak olup, 1.5-3.0 mm boyunda yeşil, sarı, siyah renklerde dir.
- Ergin ve nimfleri bitkilerin taze sürgün, yaprak ve yaprak altlarında toplu halde bulunur.
- Yaşayışlarına göre tek ve iki konukçulu türler olarak iki gruba ayrılırlar.
- Bölgelere ve türlere göre yılda 10-16 döl verirler.

Zarar Şekli

- Bitki özsuğunu emerek beslenirler.
- Beslendikleri yapraklarda ve taze sürgünlerde kıvrılmalar ve şekil bozuklukları oluşur.
- Salgıladıkları tatlı madde yaprağı kaplar, üzerinde mantarlar gelişerek yaprak kararır.
- Bitkilerde verim azalır ve kalite bozulur.
- Virüs hastalıklarını taşıır ve sağlıklı bitkilere bulaştırırlar.

Zararlı Olduğu Bitkiler

- Ispanak, lahana, kıvırcık salata, kabak, karpuz, acur, hıyar, domates, patlıcan, bamyaya, sarımsak, karnabahar, patates ve

kuşkonmazda zarar yaparlar.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Hasattan sonra toprak üstünde kalan bitki sapları ve yabancıotlar imha edilmelidir.

PATLICAN HASTALIK ve ZARARLILARI

Kimyasal Mücadele

- Küçük yapraklı bitkilerde yaprak başına 10 adet, büyük yapraklı bitkilerde 20 adet ve daha fazla Yaprakbiti olduğunda ilaçlama yapılır.

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre (gün)
		Dekara	100 l suya	
Chlorpyrifos-methyl, 227 g/l	EC	375 ml		7
Deltamethrin, 25 g/l	EC	50 ml		3
Imidacloprid, 350 g/l	SC		20 ml	7
Pirimicarb, % 50	WP		50 g	7
Pirimiphos-methyl, 500 g/l	EC		100 ml	3
Malathion 190 g/l	EC	400 ml		7
Malathion 500g/l	EC		150 ml	7

YAPRAK GALERİ SİNEKLERİ

(*Liriomyza trifolii*, *Liriomyza bryoniae*, *Liriomyza huidobrensis*, *Phytomyza horticola*)

Yaprak galeri sineği ergini

Yaprak galeri sineği zararı

Tanımı ve Yaşayışı

- Erginleri 1-2 mm boyunda gri-siyah renktedir.
- Larvaları en fazla 3 mm boyunda beyaz-sarı renkte ve şeffaftır.
- Erginleri bitkinin tüm yapraklarında, larvaları galeri içinde bulunur.
- Sera koşullarında bütün mevsim boyunca, yazın yabancıotlar ve sebzeler üzerinde görülürler.
- Sera koşullarında 10 döl verirler.

Zarar Şekli

- Dişiler yapraklarda küçük yaralar açar, buradan çıkan özsu ile beslenir ve hücre bozulmasına neden olurlar.
- Bu beslenme delikleri sarararak küçük lekeler meydana getirir.
- Larvalar yaprakların iki zarı arasında kalan etli doku ile beslenir ve galeri oluştururlar.
- Daha sonra zarar görmüş bölgeler sararıp kurur ve yapraklar dökülür.
- Genç bitki ve fidelerde gelişmeyi geciktirirler.
- Kalite ve verim kaybına neden olurlar.

Zararlı Olduğu Bitkiler

- Domates, patlıcan, biber, fasulye, bezelye, bakla, marul, kabak, hıyar, ıspanak, soğan ve pırasada zararlıdır.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Sera içi, çevresi ve fide yastıklarının çevresi yabancıotlardan temizlenmelidir.
- Havalandırma açıklıkları ince tel ile kaplanmalıdır.

PATLICAN HASTALIK ve ZARARLILARI

- Bulaşık bitki artıkları imha edilmeli ve bulaşık fideler seraya dikilmemelidir.
- Toprak 10 cm derinliğinde sürülerek topraktaki pupalar yok edilmelidir.
- Malçlama yapılarak toprağın nemli kalması ve pupaların nemden çürümesi sağlanmalıdır.

Biyoteknik Mücadele

- Seraya fide dikimi ile birlikte ilk ergin uçuşunu belirlemek üzere dekara 1 adet sarı yapışkan tuzak yerleştirilir.
- İlk ergin uçuşu belirlendikten sonra toplu tuzaklama amacıyla 3 metre aralıklarla çapraz olarak dekara 116 adet tuzak asılır.

Kimyasal Mücadele

- Küçük yapraklı bitkilerde yaprak başına 4 adet, büyük yapraklı bitkilerde yaprak başına 10 adet larva olduğunda ilaçlama yapılır.

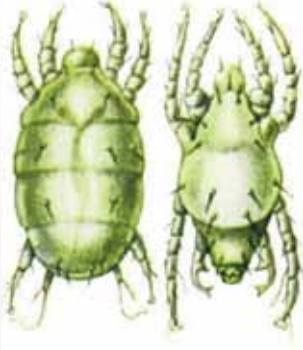
Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre (gün)
		Dekara	100 l suya	
Thiocyclamhydrogen oxalate, %50	SP		50 g	3
Sarı yapışkan tuzak (570-580 nm)	Tuzak	Seralarda Monitör 1 ad/da Yakalama: Sebze 1 ad/10 m ² , süs bitkileri 1 ad/5 m ²		-

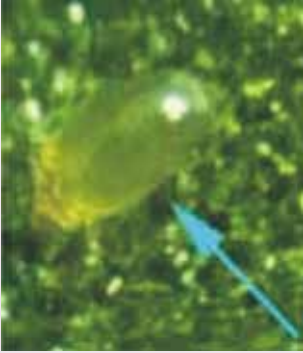

SEBZElerde SARI ÇAY AKARI

(*Polyphagotarsonemus latu*)

Sarı çay akarı erginleri

Sarı çay akarı

Yaprakta beslenen Sarı çayakarı

Tanımı ve Yaşayışı

- Sarı çay akarı çıplak gözle zor görülecek kadar küçük zararlılardır.
- Renkleri konukçuya, konukçudaki beslenme yerlerine göre değişmekle birlikte genellikle sarımsı beyaz renklidir.
- Zararlı, yıl boyunca aktivitesine ve çoğalmasına devam eder. Nemli yerlerde sayıca çok fazla bulunurlar.
- Ergin ve nimfler yaprak üzerinde fazla hareket etmemelerine rağmen yaşlı yapraklarda koloni oluşturmazlar. Daha genç yapraklarda ve tepe noktalarında yoğunluk gösterirler.
- Sarı çay akarının, beyazsinek, yaprakbiti ve thripsle taşındığı saptanmıştır.
- Yılda 20-30 döl verir.

Zarar Şekli

- Sarı çay akarı bitkilerin büyüme noktalarında, genç yaprak ve sürgünlerinde, çiçek ve meyvelerde zararlı olmaktadır.
- Beslenme sonucu yapraklarda kıvrılma, kırılma, renk açılması ve herbisit fitotoksisine etkisine benzer oluşumlar meydana gelir.
- Akdeniz Bölgesi'nde yaygın olarak bulunmaktadır.

Zararlı Olduğu Bitkiler

- Biber, hıyar, patlıcan, domates, fasulye, patates, pamuk, çay, kauçuk, tütün, turunçgil, gerbera, dahlia ve krizantem bulunur.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Çevredeki yabancı otlar temizlenmeli,
- Sulama tercihen sabah erken veya akşam geç saatlerde yapılmalı,
- Gereğinden fazla azot ve potasyumlu gübre kullanılmamalıdır.

Kimyasal Mücadele

- Yapılan incelemelerde yaprak başına 4-5 canlı Sarı çay akarı görüldüğünde ilaçlama yapılır.
- Ülkemizde ruhsatlı zirai mücadele ilacı bulunmamaktadır.

SEBZElerde YAPRAK PİRELERİ

Empoasca decipiens Paoli, Asymmetrasca decedens (Paoli)

Yaprak piresi ergini

Yaprak piresi nimfi

Tanımı ve Yaşayışı

- Ergin sarımsı yeşil veya kahverengi olup, yaklaşık 2-3 mm uzunluğundadır.
- Ön kanatlar açık renkte, arka kanatlar şeffaftır. Kanatları vücut boylarını geçer.
- Genel olarak yaprak alt yüzünde bulunurlar. Yaprak pireslerinin yan yan ve ileri giderek hareket edişleri karakteristik özellikleridir. Ergin kanatlı olduğundan uçar, bitkiden bitkiye ve topraktan bitkiye geçebilir.
- Nimfler erginlere benzer. Daha ufak ve kanatsızdır. Önceleri soluk renkli, daha sonra yeşilimsi bir renk alır.
- Yılda 3-5 döl verirler.

Mücadelesi

Kimyasal Mücadele

- Ülkemizde patatesten mücadele eşiğine ulaşmadığı için yaprak piresine karşı Kimyasal Mücadele yapılmamaktadır.

- Ancak tohumluk patates üretimi yapılan yerlerde virüs hastalıklarının yaygınlaşmasını önlemek için Kimyasal Mücadele gerekebilir.
- İlaçlama zamanını belirlemek amacıyla bitki çıkışından itibaren tarlaya köşegenleri doğrultusunda bitkilerin taze yaprak ve sürgünlerinden rasgele 50 yaprakta sayım yapılır.
- Yapılan sayımlarda, yaprak başına 10 ve daha fazla birey saptandığında ilaçlama yapılır.

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre (gün)
		Dekara	100 l suya	
Pirimecarb, % 50	WP		50 g	7
Chlorpyrifos-methyl, 227 g/l	EC	375 ml		7
Deltamethrin, 25 g/l	EC		50 ml	3

DOMATES PAS AKARI

(*Aculops lycopersici*)

Tanımı ve Yaşayışı

- Domates pas akarı sarımsı beyaz renkte, hafif kambur, ince uzun, iğ şeklindedir. Dişiler 140-180 mikron boyundadır. Gözle görülmezler.
- Kışı, tarladaki bitki artıkları arasında geçirir. Sıcaklığın yüksek ve orantılı nemin

düşük olması zararlıının çoğalmasını hızlandırır.

- İlk önce bitkinin yere yakın gövdesinde, daha sonra yapraklarda ve meyvede görülürler.
- Zararlı yaz boyunca üremeye devam ederek çok sayıda döl verir.

Zarar Şekli

- Bitkinin öz suyu ile beslenirler .
- Önce bitki gövde ve meyvelerinde yağmımsı, bronz bir renk değişimi görülür.
- Zarar gören gövde ve yaprakların rengi parlak kahverengi veya kıvımsıdır .
- Alt yapraklarda kuruma olur. Yapraklar kavrulmuş gibi sert ve gevrektiler.
- Gövde üzerinde çatlamlar olur ve büyüme durur.
- Meyvelerin üzeri sertleşir ve çatlar.

Zararlı Olduğu Bitkiler

- Domates, biber, patlıcan, patates gibi sebzelerin yanında tütün, süs bitkilerinden petunya ve bazı yabancıotlarda zararlıdır.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Zararlıının beslendiği bitkilerin bulunduğu alanlara yakın yerlerde fide yetiştirilmemelidir.
- Hasattan sonra derin sürüm yapılmalı, bitki artıkları tarlalardan uzaklaştırılmalıdır.
- Domates tarlalarını çevreleyen alanlarda yabancıotlar imha edilmelidir.

Kimyasal Mücadele İlk görüldüğünde ilaçlama yapılmalıdır.

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz	Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre (gün)
		100 l suya	
Pyridaben,%20	WP	75 g (domates-sera)	3

SEBZElerde YEŞİLKURT

[*Heliothis armigera*, *Heliothis virescens* (= *Heliothis dipsacea*)]

Yeşilkurt ergini

Tanımı ve Yaşayışı

- Kelebeklerin kanat açıklığı 35-40 mm, bej-kahverengi veya yeşilimsi renktedir.
- Larvaları 15-45 mm boyunda, kirli beyaz renkte ve üzeri kıllıdır. •Olgun larvanın vücudunun sırt kısmında yeşil kahverengi ve sarı renkte bantlar, yanlarda da sarı renkli birer bant bulunur.
- Kelebekleri gündüz kuytu yerlerde saklanır, genellikle akşam üzeri uçuşurlar.
- Larvaları bitkilerin yaprak, meyve ve taze sürgünlerinde görülür.
- *H. virescens* yılda 1, *H. armigera* yılda 3-5 döl verirler.

Zarar Şekli

- Larvalar önce yapraklarda beslenir ve yemik kısımlar sararır ve kurur.
- Daha sonra sebzelerin meyvelerini delerek içine girer ve orada beslenirler.

Bunun sonucunda meyveler çürür.

Zararlı Olduğu Bitkiler

- Domates, biber, patlıcan, bamyaya ve fasulyede zararlıdır.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Tarla ve çevresinde yabancıot temizliği yapılmalıdır. Hasattan sonra derin sürüm yapılmalıdır.
- İlk yeşil meyveler oluştuğunda larva giriş deliği olan meyveler toplanıp imha edilmelidir.

Kimyasal Mücadele

Bitkilerde %5 bulaşma olduğunda ilaçlama yapılır.

PATLICAN HASTALIK ve ZARARLILARI

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz		Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre (gün)
		Dekara	100 l suya	
Bifenthrin, 100 g/l	EC	50 ml (Domates)		7
Chlorpyrifos-ethyl, 480 g/l	EC	180 ml		7
Cypermethrin, 200 g/l	EC	30 ml		7
Cypermethrin, 250 g/l	EC	30 ml		7
Deltamethrin, 25 g/l	EC	50 ml		3
Malathion 650g/l	EC	200 ml		7
Malathion % 25	WP	500 g		7
Malathion 190 g/l	EC	600 ml		7

■ AB'ye ihraç edilecek ürünlerde kullanılmamalı

SEBZElerde TRİPSLER

Tütün tripsi (Thrips tabaci)

Çiçek tripsi (Frankliniella occidentalis)

Thrips ergini

Thrips zararı

Thrips zararı

Tanımı ve Yaşayışı

- Ergini yaklaşık 1 mm boyunda sarı renkte ve çok hareketlidir.
- Ergin ve larvalar yaprakların alt yüzünde birlikte bulunurlar.
- Sıcak bölgelerde konukçu bitki buldukları sürece üremelerine devam ederler.
- Yılda 3-6, en fazla 10 döl verirler.

Zarar Şekli

- Ergin ve nimfler bitkilerin yaprak, sap ve meyvelerinde bitki özsuğu ile beslenirler.
- Beslendiği yapraklar bir süre sonra beyazımsı veya gümüş rengini alır
- Kurak geçen yerlerde zararı daha da fazladır.
- Virüs hastalıklarını taşır ve sağlıklı bitkilere bulaştırırlar.

Mücadele Yöntemleri

Kültürel Önlemler

- Zararlı ile bulaşık bitki artıkları imha edilmelidir.
- Toprak işleme ve yabancıot mücadelesi yapılmalıdır.
- Seralarda küçük delikli tül ile havalandırma açıklıkları kapatılmalıdır.

Zararlı Olduğu Bitkiler

- Soğan, pırasa, sarımsak, domates, kabak, kavun, karpuz, fasulye, patlıcan, ıspanak, bezelye, yerelması ve patatestede zarar yapırlar.

PATLICAN HASTALIK ve ZARARLILARI

Kimyasal Mücadele

- Küçük yapraklı bitkilerde yaprak başına 20 adet, büyük yapraklı bitkilerde 40 ve çiçekte 10 adet Thrips olduğunda ilaçlama yapılır.

Kimyasal Mücadelede Kullanılacak İlaçlar ve Dozları

Etkili madde adı ve oranı	Formülasyonu	Doz	Son ilaçlama ile Hasat arasındaki süre (gün)
		100 l suya	
Spinosad 480 g/l	SC	20 ml (serapatıcanda çiçek tripsine)	3
Pirimicarb, % 50	WP	50 g	7
Deltamethrin, 25 g/l	EC	50 ml	3

DOMATES LEKELİ SOLGUNLUK VİRÜSÜ

(*Tomato Spotted Wilt Tosspovirus*)

Hastalık Belirtisi

- Hastalık etmeni Tosspovirus grubuna dahil bir virüsdür.
 - Virüs Thrips türleri ile aktif olarak taşınır.
 - Domates yapraklarında bronzlaşma, kıvrılma, nekrotik çizgiler ve benekler oluşur.
 - Yaprak sapı, gövde ve yeni gelişen sürgünlerde koyu kahverengi sürgünler gözlenir.
- Sürgün ucunda geriye doğru ölüm, bitkide tek yönlü bodurluk ve solgunluk tipik belirtisidir.
 - Olgun meyve üzerinde açık kırmızı veya sarı alanlar görülür.
 - Yapraklarda klorotik çizgili lekeler veya nekrotik noktalar görülür.
 - Biberde olgun meyvede iç içe sarı halkalar görülür.
 - Marulda bitkinin tek tarafında yapraklarda klorotik lekeler görülür ve renk değişimi göbeğe kadar ilerler.
 - Marul bitkisinde tek taraflı gelişme geriliği olur.

Hastalığın Görüldüğü Bitkiler

Birçok konukçu bitki arasında patlıcanı da hastalandırmaktadır.

Mücadelesi

Kültürel Önlemler

- Tohum yatağı hazırlanırken alan yabancı otlardan ve süs bitkilerinde temizlenmelidir.
- Üretim alanlarında yabancı otlarla mücadele edilmelidir.
- Üretim alanında thripslerle mücadele edilmelidir.

PATLİCAN HASTALIK ve ZARARLILARI

Ülkemizde zirai mücadelede kullanılan ve aşağıda isimleri yazılı olan Bitki Koruma Ürünü aktif maddelerinin imalatı ve fiili ithalatı **30 Haziran 2011** tarihi itibarıyla yasaklanmıştır.

NO	AKTİF MADDELER
1	Benfuracarb
2	Bitertanol
3	Brodifacoum
4	Carbofuran
5	Cycloate
6	Ethalfuralin
7	Fluazifop-P Butyl
8	Flufenoxuron
9	Fluquinconazole
10	Metam potassium
11	Omethoate
12	Propanil
13	Terbutylazine
14	Thiobencarb
15	Tolyfluanid

Yukarıda isimleri yazılı aktif maddeleri içeren ve piyasada bulunan Bitki Koruma Ürünlerinin kullanımına, **31 Ağustos 2012 tarihine kadar 14 ay süreyle** müsaade edilecektir.